

Una biografia: Valentí Fargnoli, 1885-1944

Text > JOAN BOADAS I RASET, arxiver municipal de Girona

Les dues primeres dècades de la vida de Valentí Fargnoli presenten encara massa dubtes. Sabem que va néixer a Barcelona, el dia 12 d'abril del 1885, contravenint la intenció que tenien els seus pares, Antonio Fargnoli Brossi i Maria Iannetta Vettraino, d'infantar-lo a Itàlia, a Belmonte Castello (de la regió del Laci), el poble d'on eren originaris.

Van retornar a Itàlia i allà van tenir el segon fill, Benet. El 1890, ja a la Bisbal d'Empordà, va néixer Adolf, i més tard, a Figueres, dos germans més. El 1898 la família es va instal·lar a Girona, al carrer de les Olles.

D'ençà d'aquesta data, i fins al 1910, tot el que s'ha escrit referent a la biografia de Valentí Fargnoli requereix evidències documentals que en justifiquin la certesa. Per exemple, s'ha afirmat que, atès que la seva primera

professió va ser la de fuster, és probable que ell mateix es construís una càmera fotogràfica, amb la qual hauria pogut fet la primera fotografia signada i datada per ell, el 1902, que en realitat devia haver estat presa l'any anterior, ja que el portal de la muralla del Pes de la Palla que hi apareix s'enderrocà el 1901. Aquesta dada indica que, molt probablement, es tracta d'una reproducció posterior feta per Fargnoli a partir d'una fotografia original d'un altre fotògraf.

Se li atribueix, també, una fotografia al rei Alfons XIII en el transcurs de la visita que el 1904 va fer a la ciutat de Girona i es creu que, arran d'aquesta instantània, va ser distingit com a proveïdor de la Casa Reial, la qual cosa hipotèticament li va valdre ser convocat al casament de l'esmentat rei amb Victòria Eugènia, el 31 de maig del 1906. En aquest mateix àmbit de les hipòtesis no documentades, hi hauríem de situar un suposat viatge a l'Argentina, que alguns indiquen que va tenir lloc pels volts del 1907, i altres, cap al 1910. A hores d'ara tampoc coneixem la formació de Valentí Fargnoli, ni de qui la rebé, la qual li va permetre exercir, a partir del 1910, com a fotògraf professional i aparèixer l'any següent com a «redactor» artístic del suplement literari del diari *El Autonomista*, tot i que amb molt poca continuïtat.

El fotògraf es casà el 2 de maig del 1912 amb Rosa Vilaseca Grèbol, de Cal Coix, de Maçanet de la Selva, amb qui va tenir quatre filles i quatre fills, entre 1913 i 1931. Els dos últims ja varen néixer a la nova casa, projecte de Rafel Masó (un dels seus grans valedors). La van estrenar el 1928 i va suposar tras-

A hores d'ara no es coneix quina fou la formació de Valentí Fargnoli, ni de qui la rebé

lladar-se del carrer de Santa Eugènia al carrer de la Séquia, també a Girona. El 1938 va morir el seu pare, víctima d'un atropellament, i el 1942 va traspassar la seva mare.

Fargnoli va obtenir guardons i premis en metàl·lic, almenys en una desena de concursos de fotografia, tant d'àmbit local com nacional, als quals es presentà entre 1917 i 1934. Els més remarcables són el de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre (Barcelona, 1918), el del Reial Automòbil Club de Catalunya (1921), el del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria (Reus, 1922), el del diari *La Veu de Catalunya* (Barcelona, 1924) i el de l'Ateneu de Barcelona (1934).

Amb l'amic Rahola

Les fotografies de Valentí Fargnoli varen ser utilitzades per il·lustrar mitja dotzena de publicacions, algunes de les quals eren del seu amic Carles Rahola (*Girona*, editat el 1925 per Tallers Gràfics El Autonomista; *Gerona*, editat el 1927 per la Biblioteca de Turismo de la Sociedad de Atracción de Forasteros, i *La Ciutat de Girona*, editat el 1929 per Editorial Barcino) i del que fou alcalde de Girona i ministre Miquel Santaló (*El Gironès i Banyoles*, editat el 1931 pel Centre Excursionista de Catalunya).

Tot i que caldria fer-ne un estudi detallat, les fotografies de Fargnoli també varen ser sol·licitades per diferents institucions públiques, com ara

>> Valentí Fargnoli, el 1911. (Font: TALLER D'HISTÒRIA DE MAÇANET DE LA SELVA)

>> Berenada a Fontajau de Rosa Vilaseca amb les seves filles i fills: Rita, Valentí, Ramon, Júlia i Catalina Fargnoli, 1920.
Font: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. FONS MOISÉS FARGNOLI (VALENTÍ FARGNOLI).

l'Ajuntament de Girona, que el 1925 va aprovar l'adquisició de «hasta cinco ejemplares, de todas y cada una de las que se refieran a vistas de paisajes, edificios y objetos artísticos y arqueológicos de la Ciudad, para formar un álbum de propiedad del Ayuntamiento y poder otorgar concesiones análogas

que en lo sucesivo se soliciten». La Diputació de Girona en realitzà successives adquisicions, com ho acrediten diferents factures del 1927 i 1928, del Servei de Catalogació de Monuments, on consten pagaments al gironí per fotografies de l'Hospici i de l'Hospital de Santa Caterina.

Valentí Fargnoli traspasà a la ciutat de Girona el 7 d'abril del 1944, cinc dies abans de complir 59 anys. Setanta-cinc anys després, la ciutat de Girona li va retre homenatge i va fer instal·lar, en el seu nínxol, una placa commemorativa per deixar constància de l'alta contribució del fotògraf a la cultura del nostre país.

Va obtenir guardons i premis en metàl·lic, almenys en una desena de concursos de fotografia, tant d'àmbit local com nacional

>> Placa instal·lada a la sepultura de Valentí Fargnoli el 9 d'abril de 2019, al cementiri vell de Girona, amb motiu de la commemoració del 75è aniversari del seu enterrament.
(Font: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. SÍLVIA PLANAS DALMAU.)